

Sygn. akt II Cz 576/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. K.**

o: **dział spadku**

w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 10 czerwca 2013 r. sygn. akt I Ns 186/13,

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 576/13

UZASADNIENIE:

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. oddalił wniosek J. K. o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że z treści oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wnioskodawcy wynika, że jest on właścicielem domu o

pow. 90 m² oraz nie posiada innego majątku ani oszczędności. Przedstawiając swoją sytuację rodzinną i majątkową J. K. podał również, iż utrzymuje się z świadczenia emerytalnego w kwocie 1.200 zł netto miesięcznie.

Sąd I instancji uznał, iż okoliczności przedstawione przez wnioskodawcę w złożonym przez niego oświadczeniu majątkowych nie uzasadniają udzielenia mu pomocy Państwa w zwolnieniu z obowiązku ponoszeniu kosztów sądowych. Sąd stwierdził, że w oświadczeniu majątkowym J. K. nie wypowiedział się w kwestii wydatków, jakie ponosi w związku ze swoim utrzymaniem. Tym samym nie przedstawił wyczerpujących informacji, które uprawdopodobniałyby jego złą sytuację majątkową, dającą podstawą do zwolnienia od kosztów sądowych. Jednocześnie Sąd podkreślił, że wnioskodawca ma stałe źródło dochodu, które wynosi 1.200 zł miesięcznie, co pozwala na racjonalne dysponowanie wydatkami i czynienie chociażby niewielkich oszczędności. Na obecnym etapie postępowania koszty postępowania obejmują wyłącznie opłatę od wniosku, która w przedmiotowej sprawie wynosi 500 zł. Sąd podkreślił, że w sytuacji gdyby obowiązek poniesienia innych opłat sądowych powstał na dalszym etapie postępowania, J. K. będzie mógł złożyć ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, który zostanie rozpoznany w odniesieniu do jego aktualnej sytuacji rodzinnej i majątkowej.

Sąd zauważył również, że J. K. jako strona inicjująca postępowanie winien był liczyć się z obowiązkiem poniesienia opłaty sądowej i w tym celu gromadzić stosowne oszczędności.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem wnioskodawca domagając się jego zmiany poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych. Zarzucił Sądowi Rejonowemu dokonanie błędnych ustaleń faktycznych. Podkreślił on, że jest starszą i schorowaną osobą i nie posiada środków potrzebnych do uiszczenia przedmiotowej opłaty sądowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie jest zasadne. Sąd I instancji prawidłowo uznał, że wnioskodawca nie wykazał, iż co do niego zachodzą przewidziane w art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), przesłanki zwolnienia od kosztów sądowych. Jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy wnioskodawca w oświadczeniu o stanie majątkowym ograniczył się wyłącznie do przedstawienia swoich comiesięcznych dochodów, jednakże nie podał jakie ponosi wydatki. W związku z tym nie było podstaw do uznania, że uiszczenie kwoty 500 zł tytułem opłaty sądowej, wiązać się będzie dla niego z uszczerbkiem w utrzymaniu koniecznym.

Podkreślić należy, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi wyjątek od zasady ponoszenia tego rodzaju ciężarów publicznych przez strony postępowania cywilnego. Przeznaczona jest ona wyłącznie dla osób najuboższych. Może mieć zastosowanie tylko wówczas, gdy dokonanie przez stronę oszczędności we własnych wydatkach nie pozwoli jej na zgromadzenie potrzebnych funduszy. Jednocześnie podkreślić trzeba, że to na stronie ciąży obowiązek wskazania i udowodnienia wszystkich okoliczności dowodzących jej trudnej sytuacji materialnej.

Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że uzyskując stały miesięczny dochód w wysokości 1.200 zł, wnioskodawca ma możliwość dokonania oszczędności pozwalających na zgromadzenie środków na pokrycie opłaty od wniosku w niniejszej sprawie. Jako inicjator tego postępowania miał on możliwość wybrania terminu złożenia wniosku. Wobec tego mógł poczekać z tym do czasu zebrania funduszy na koszty sądowe.

Powyższe okoliczności zostały wnikliwie przeanalizowane przez Sąd I instancji, który w oparciu o nie doszedł do słusznego wniosku, że nie ma podstaw do zwolnienia wnioskodawcy od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że jednym ze sposobów pokrycia kosztów sądowych jest skorzystanie z kredytu bankowego, a wnioskodawca który uzyskuje stałe dochody z tytułu emerytury nie wykazał, że czynił starania w zakresie pozyskania kredytu na cel pokrycia kosztów sądowych.

W konsekwencji Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że wnioskodawca nie wykazał zaistnienia przesłanek, o jakich mowa w art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, które pozwalałyby na zwolnienie go od kosztów sądowych w rozpoznawanej sprawie.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. i art. 13 §2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako niezasadne.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność z oryginałem